

fald med Undtagelse af de sjældnere forekomende kvalificerede Tyverier; men dette forekommer mig dog at være en temmelig stor Indskrænkning, og det saameget mere, naar man seer hen til, at der i Lovudkastet er den Bestemmelse, som jeg isøvrigt finder fuldkommen rigtig, at den Omstændighed, at en Forbrydelse i Gjentagelsestilfælde medfører en høiere Straf end den, der ellers er Grændsen mellem Sagernes Paakjendelse for Underretterne og for Rævningeretterne, ikke skal medføre, at en Sag kommer til at høre under Rævningeretten, naar den første Gang begaaet ikke vilde henhøre derunder. Resultatet heraf vilde altsaa blive, at alle Tyverier og Bebragerier, med Undtagelse af de, som sagt, mindre hyppigt forekommende kvalificerede Tyverier, vilde blive udelukkede fra Rævningeretterne; men naar man i den Grad vilde indskrænke disse Netters Omraade, saa vilde man derved vise en saadan Mistillid til den hele Institution og sætte et saa urimeligt stort Apparat i Bevægelse for saa urimeligt faa Sager, at der allerede af den Grund ikke kunde være Tale om at gaae ind paa saadanne Bestemmelser. Den ærede foregaaende Taler, som følte Umuligheden af at følge Lovudkastets § 5, meente, at der kunde være Anledning til at forandre Straffegraden. Ja, ganske vist, den maatte jo under alle Omstændigheder forandres, men med den fornødne Sikkerhed kan dette ikke skee nu. Saalænge man ikke nærmere kjender den nye Straffelov, maatte man uden tvivl foretrække at lade Forbrydelsens Art og Natur være den egentlige Norm i saa Henseende; og da troer jeg ikke der vilde blive Tale om at udelukke Tyveri og Bebrageri i Almindelighed, skjøndt der jo vel, som den ærede foregaaende Taler bemærkede, vil blive mange smaa Tyverier og Bebragerier, som ikke burde komme med. En Forandring i § 5 forekommer mig altsaa aldeles nødvendig, hvorledes man end stiller sig og hvorledes man end tænker sig den nye Straffelov, men det Beklagelige er, at man savner Sikkerhed for, hvorledes Forandringen bør skee, og at man ikke i dette Dieblis kan fastsætte Bestemmelsen saaledes, som den endelig bør være; man kommer altsaa til at sætte Noget ind i Loven, hvis Resultat man slet ikke kan kjende,

men om hvilket man kun veed, at en Forandring absolut maa skee, naar den Kundskab, som nu savnes, er erholdt.

Dernæst behandlede den ærede foregaaende Taler Rævningeretten i dens to Bestanddele: Lovkæde Dommere og Rævninger. Jeg deler hans Betænkelse ved at lade den ene af de to Meddommere, som sættes ved Siden af Rævningerettens Formand, vælges paa særegen Maade; jeg troer, at det var bedre i denne Henseende at blive staaende ved Bestemmelserne i det Lovudkast, hvormed vi bestjæftigede os i foregaaende Samling. Foruden de Betænkelse, som den ærede foregaaende Taler har fremsat, har jeg for mit Vedkommende fundet sær Betænkelse derved, at det forekommer mig, at man, netop fordi man i den ene af de to andre Dommere troede at have en Mand, der i Betydning stod nogenlunde nær Rævningerettens Formand, den første Dommer, har ladet Formanden indtage en anden, mindre selvstændig Plads, end man upaatvilelig ellers vilde have ladet ham indtage. Jeg troer, at det bør man vogte sig for, og at det under alle Omstændigheder er betænkeligt at lade de to Meddommere, hvad enten de begge ere Underdommere, eller den ene er Underdommer og den anden en Dommer, som er taget et andet Sted fra, faae en saadan Indflydelse paa forskjellige Maader, som Lovudkastet tilfigter, og jeg troer som sagt ikke, man vilde være kommen dertil, naar det ikke var, fordi man havde stillet ved Siden af Formanden en Anden, der antoges at være omtrent ligesaa betydende som han, eller i alt Fald staaer ham nogenlunde nær. Det er paa den anden Side ganske vist, at der nok kunde opnaaes een Fordeel ved en saadan Anden-Dommer, som Lovudkastet opstiller, den nemlig, at naar Formanden af en eller anden Grund er forhindret fra at udføre sine Forretninger, saa kunde maaskee en saadan Side-dommer bedre indtage Pladsen og afhjælpe Savnet end en Underdommer, som slet ikke var forberedt paa noget Saadant og heller ikke har tænkt paa at uddanne sig for den Slags Livsstilling; det er ganske vist en Fordeel, men jeg troer, at den vilde være for dyrt kjøbt. En ganske anden Sag var det, naar der or-